

JUHTKIRI

EKRE ujub jõuliselt vastuvoolu

Laupäeval toimunud Eesti Konservatiivse Rahvaerakonna (EKRE) kongressi kõned andsid jõulise signaali täna toimuvaks erakorraliseks riigikogu istungiks, kus võetakse Reformierakonna fraktsiooni algatusel päevakorda tööjõukriisi leevendamise eelnõu ehk välistööjõu tööolubade pikendamine selle aasta lõpuni. Eelnõuga otsitakse lahendust, mis aitaks põllumajandust, ehitust ja teisi kriisis vaevlevaid valdkondi, kus välistööjõu kaotus on põhjustanud majanduslikku kahju.

«Meie kõige olulisem ülesanne on tagada töökohad oma inimestele. Ja mitte lihtsalt töökohad, vaid korraliku palgaga töökohad. Just see on ju keskne teema niinimetatud Ukraina maasikakorjajate küsimuses,» kinnitas Martin Helme möödunud kongressil peetud kõnes. Sellises kontekstis mõjub vastse EKRE esimehe sõnavõtt «omade» eelistamisest niigi kriisis kannatavatele ettevõtetele pahahtlikku nõokimisena.

Majanduslikus proteksionismis ei ole iseenesest midagi halba. Keerulisel ajal tegelevad kõik riigid, sõltumata valitsuse ideoloogilisest suunast, oma

turu kaitsmisega. Praegu teame siiski, et kohalike töökäte abiga pole me olnud võimelised kõiki probleeme lahendada. Valdavalt hooajatoöd pakkuvatel põllumajandusel läheb marjakorjajate leidmisega siinsel tööturul kehvasti. Samuti on hädas teised valdkonnad. Et meie ettevõtjad ei kannaks kahju ja püsiksid elujõulisel ka majanduslanguse tingimustes, on mõistlik lubada Ukrainast ja mujalt pärit töötajatel kauem Eestis viibida.

Ent põhimõttekindla majandusproteksionismi tagant paistab välja EKRE tumedam pool. EKRE aseesimees Mart Helme ei valuta südant mitte ainult selle pärast, et võõrsilt tulnud ukrainlased võtavad maasikapõldudel eestlaste käest töö, vaid ka Tallinna linnavalitsuse koosseisu pärast, kus võimule on pääsenud tema meelest liiga vähe eestlasi ning võim on läinud venelaste kätte. Üleskutse oma kodanike vahel rahvuse järgi vahet teha on igal juhul väga ohtlik retoorika, mis võib suurendada pingeid Eestis elavate rahvaste vahel.

Sellised väljaütlemised teenivad vaid idanaabri huve, kes tahab iga hinna eest õhutada konflikti eestlaste ja venelaste vahel, et viia siis ellu oma geopoliitilisi soovunelmaid. On äärmiselt kahetsusväärne, et muudame enast vabatahtlikult haavatavaks jõule,

mis tahab meid aina rohkem oma mõjusfääri saada.

Uuel EKRE esimehel Martin Helmel on siinkohal vaja selgitusi jagada. Kindlasti ei haaku taanduva esimehe väljaütlemine erakonna uue näoga, mis pidavat oma senist tooni valijatega suheldes muutma.

JUHTMÕTE

Kui võtame omaks EKRE rahvusi vastandava poliitilise joone, siis jõuka Šveitsi asemel võib Eestist saada hoopis vaene ääremaa.

Ükskõik millist riikliku küsimust me ka ei lahendaks, olgu selleks siis linnajuhtimine või võõrtööjõu poliitika, ei tohiks me eri rahvusest inimesi üksteisele vastandada: kõigil kodanikel on võrdne õigus osaleda Eesti poliitilises elus. Kolmandate riikide kodanike elamise ja töötamise üle Eestis on võimalik kokku leppida riigi huvidest lähtudes.

Kui võtame omaks EKRE rahvusi vastandava poliitilise joone, siis isepäise ja jõuka Šveitsi mudeli asemel – kus muu hulgas on ka palju sisserännanud ja eri keelt kõnelevaid inimesi – võib Eestist saada hoopis vaene ääremaa.

LK 6

PEATOIMETAJA KOLUMN

MART RAUDSAAR

Ajakirjandus ei ole kohus

Ajakirjandusele on omane rääkida ühiskonna nõrgemate lugusid. Näiteks kuidas elektrikapri ühest kohast teise tõstmise eest tahab monopoolne elektrifirma inimeselt 1600 eurot ning leiab, et «see on väike raha», või kuidas riik tahab sünnipäraseid Eesti kodanikke Abhaasias jätta passita. Kui ajakirjandus suudab maailma paremaks muuta, siis see on hea. Aga niisuguseid lugusid kirjutades peavad ajakirjanikud uurima, kas väited vastavad tõele. Sageli pole elu mustvalge. Ning just seetõttu tuleb anda sõna ka teisele poolele ja kuulata ära temagi lugu.

Sel päeval, kui kuulsin, et ilmunud on Aivar Mäed ahistajana kirjeldav lugu, ütlesin hommikul toimetuse koosolekul Postimehe ajakirjanikele, et me ei peaks selle narratiiviga ummisjalu kaasa jooksma, vaid peame olema suutelised allikate juttu kontrollima ning rääkima allikaile tuginedes loo uuesti, mis siis kas kinnitab või muudab varemõeldut.

Tänases Postimehes see lugu ilmub. Siin kõneleb suur hulk allikaid ning enamik neist oma nime ja näoga. Selle loo ilmumist niisugusel kujul on püütud advokaatide abil takistada ning pole kahtlust, et seda avaldades võtame mitmes mõttes riski. Kuid just seetõttu on minu meelest tegemist selle aasta ühe olulisema looga, kuna Aivar Mäe juhtum on tõstatanud suure hulga ajakirjanduse jaoks tähtsaid küsimusi, mida ei tohi jätta küsimata ajakirjanduse kvaliteedi ja lõppkokkuvõttes ka Eesti ühiskonna vaimse teravise huvides.

Esiteks ja kõige olulisemana, kas ajakirjandus on oma töös võrdne kohtu või poliitiseiga? Ajakirjanik Anna Teele Orav väidab 3. juulil Eesti Päevalehes ilmunud intervjuu küsimuses, et ajakirjandus on poliitisei ja kohtuga võrdväärne foorum selliste, st väidetavate ahistamisjuhtumite lahendamiseks. Selline seisukoht pole mitte üksnes väär, vaid põhiseadusvastane. Kohtud on oma töös eraldiseisva institutsioonina sõltumatud ning oma pädevusvaldkonnas suveräänid.

Teiseks, kas Eestis kui õigusriigis kehtib endiselt süütuse presumpatsioon? See tähendab, et süüdistatav ei pea tõestama enda õigsust, vaid süüdistajad peavad suutma tõestada tema süüdiolukut. Minu meelest võiks kehtida. Ometi aga oleme kummalises olukorras, kus Aivar Mäe on avalikkuses juba ette süüdi mõistetud. Veelgi enam: loo avaldanud väljaanne toetub anonüümsetele allikatele ega pea tõestama justnagu midagi, samas kui meie oleme oma lugu ette valmistades juba pidanud murdma juriidilisi piike.

Miski siin ei klapi. Kes on siis see nõrgem pool?

Eespoolõeldud ei tulene, et Postimees võtaks Aivar Mäed toetava positsiooni. Sellest ei tulene, et me toetaksime sugudevahelist (töö)ahistamist – kuigi seda kindlasti üritatakse väita. Meie seisukoht on, et ajakirjandus peab tegema oma tööd, tuginedes eetilisele platvormile ja Juhani Peegli õeldule, et eeskätt peab ajakirjanik olema inimene.

URMAS NEWVALTS

KÕVA SÕNA

Leedu presidendi nimesildiga tammepuu Kuressaares riigipeade pargis sümboliseerib Eesti diplomaatia nõrkust.

Kolumnist **Andrus Karnau** sellest, et Balti riigipeade kohtumine pidanuks näitama riikidevahelist ühtsust, mitte aga selle puudumist, PM 3.07

AJALUGU

Üleüldine tänu-laulupidu

Pidu on peetud, pidulised Tartust lahkunud ja wist küll kõik rõõmsa südamega. Kauga veel saavad pidul olejate meeles mõlkuma need kaunid tunnid, kus Taara mäel wägewat Eesti laulu ja mängu kuulsivad ehk ise selles kaasa aitasivad. Wäga mitmekülgeline on pidu tulu ja kasu.

Kõige päält saab Eesti laul ja muusika palju kosutatud, kui nüüd igast isamaa nurgast lauljad ja mängijad siin üksteist tundma ja üksteisest midagi hädad õppisiwad, nagu ka tundmus, et Eesti rahvas laulus ju nii kaugel on, et sarnasid suuri pidusid hästi wõib pidada.

Siis on üleüldse meie rahwa isamaa armastus nagu uut hoogu saanud, kallil mälestuste kohal tuhandetena koosolles, nähes, kuuldes ja tundes, et «Eesti maa, su mehe-meel, Pole mitte surnud veel», ühes lauldes «Mu isamaa on minu arm», ühes suures hulgas oma Isaliku

Majesteedi wastu tänu ja truudust awaldades. Eks see anna jälle elu unistele ja wala julgust ning lootust rinda, et meil tugewaid palju on, et kui liikumata kalju, seisab tormis meie meel.

Postimees 6.07.1891

Tallinn Tartu mnt 80, 10112 Tallinn, tel 666 2202
Tartu Ülikooli 2a, 51003 Tartu, tel 739 0300

Vastutav väljaandja ja peatoimetaja Mart Raudsaar
Peatoimetaja asetäitja Aivar Reinap
Peatoimetaja asetäitja Kalev Korv
Peatoimetaja asetäitja Marti Aavik

Uudiste ja uuriv toimetus Georgi Beltadze, uudised@postimees.ee, 666 2180
Majandus Erik Aru, majandus@postimees.ee, 666 2164
Arvamus Martin Ehala, arvamus@postimees.ee, 666 2264
Välisuudised Evelyn Kaldoja, valis@postimees.ee, 666 2252
Kultuur Heili Sibrits, kultuur@postimees.ee, 666 2246
Sport Martten Kaldvee, sport@postimees.ee, 666 2278
Foto- ja videotootetus Erik Prozes, foto@postimees.ee, 666 2214
Arter Raul Ranne, arter@postimees.ee, 666 2256

Reklaam reklaam@postimees.ee
Tallinnas tel 666 2253
Tartus 739 0383
Kuulutuste vastuvõtt
Tallinnas Gonsiori 8-21 (Leontavel OÜ), E-R 12-17
veebis kuulutus.postimees.ee
Tartus Ülikooli 2a, E-R 9-17, (Iõuna 13-30),
tel 739 0397

Tellimused ja kojukanne E-R 8-17, L 8-12
Telefon 666 2525, lev@postimees.ee
Tellimine välismaale 641 1753

Väljaandja AS Postimees Grupp
Isikuandmetega seotud küsimustes palume pöörduda
aadressil: isikuandmed@postimees.ee

Toimetusel on õigus kirjutada ja teisi kaastöid nende selguse huvides toimetada ja lühendada. Kaastöid ei tagastata ega retsenseerita. Kõik ajalehes Postimees ja tema lisades avaldatud artiklid (sh päevakajalised, majanduslikud, poliitilised või religioosel teemal) on autoriõigustega kaitsitud teosed ning nende reprodutseerimine, levitamine ja edastamine mis tahes kujul on ilma ASI Postimees Grupp kirjaliku nõusolekuta keelatud. Kaebuste korral ajalehe sisu kohta võite pöörduda Pressinõukogusse, pn@eal.ee või tel 646 3363.

